

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตมั่งคั่งของประเทศก็คือ การลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในระยะยาว เพื่อสนับสนุนโครงการหรือกิจการทั้งทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ ดังนั้น ตลาดทุน (Capital Market) จะเข้ามามีบทบาทสำคัญ เป็นจุดศูนย์กลางที่รวบรวมผู้มีเงินทุนและผู้ต้องการเงินทุนเข้าด้วยกัน โดยวิธีการที่ผู้ต้องการเงินทุนออกหลักทรัพย์จำหน่ายแก่ผู้มีเงินทุน ซึ่งหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายนั้นเปรียบเสมือนสัญญาการกู้ยืมระหว่างธุรกิจผู้ออกหลักทรัพย์และผู้มีเงินทุน การออกจำหน่ายหลักทรัพย์ในตลาดแรก (Primary Market) จะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรถ้าไม่มี "ตลาดหลักทรัพย์" เข้ามาเป็นตลาดรอง (Secondary Market) เพราะถึงแม้ว่าตลาดหลักทรัพย์จะมีได้ทำหน้าที่ระดมทุนโดยตรงก็ตาม แต่ก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดแรกมีสภาพคล่อง (Liquidity) มากยิ่งขึ้น เพราะบุคคลที่ซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรก สามารถขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เมื่อใดก็ได้ตามราคาที่กำหนดไว้ในตลาดในเวลานั้น ๆ ตลาดหลักทรัพย์จะมีสภาพคล่องสูง ถ้าการซื้อขายหลักทรัพย์สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ถ้ามองในแง่ผู้มีเงินทุน หรือเงินออมจะสนใจซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีการซื้อขายได้ในตลาดหลักทรัพย์ เพราะสามารถซื้อหรือขายหลักทรัพย์ได้ตามความต้องการ และถ้ามองในแง่ผู้ต้องการเงินทุนคือบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ของบริษัทที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์จะทำให้ผู้มีเงินออมสนใจ เพราะสามารถจะนำไปขายต่อเมื่อใดก็ได้ ซึ่งทำให้บริษัทมีโอกาสสร้างทุนเพิ่มขึ้นได้อย่างเพียงพอ ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์ที่สมบูรณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตของกิจการต่าง ๆ อันเป็นผลคือการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

การที่ผู้ลงทุนยอมยกเลิกการถือเงินไว้กับตัวหรือไม่นำเงินไปใช้บริโภคสินค้าและบริการในปัจจุบัน แต่นำเงินไปลงทุนหรือหาผลประโยชน์ก็เพราะคาดหวังว่าเมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็จะได้รับเงินนั้นคืนกลับมาในจำนวนที่สามารถบริโภคสินค้าและบริการได้มากกว่าจำนวนเงินที่นำไปลงทุน แต่เนื่องจากผู้ลงทุนจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ระดับราคาสินค้าทั่วไป

อาจจะสูงขึ้นเนื่องจากเกิดภาวะเงินเฟ้อ และยังต้องเสี่ยงต่อการที่จะไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวังไว้เนื่องจากการลงทุนแต่ละชนิดมีความเสี่ยงแตกต่างกัน ดังนั้น ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังจะได้รับจากการลงทุนใด ๆ ก็ตาม ก็ควรจะเพียงพอหรือคุ้มกับสิ่งต่อไปนี้

1. ค่าสูญเสียโอกาสสำหรับช่วงเวลาที่ยุ้ลงทุนยกเลิกการถือเงินไว้กับตัว หรือไม่ใช้เงินในปัจจุบัน ซึ่งเรียกว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Pure Rate of Interest)
2. อัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
3. ค่าชดเชยความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

การลงทุนในหลักทรัพย์ก็เช่นเดียวกันกับการลงทุนอื่น ๆ ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนในหลักทรัพย์ก็เพราะคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มกับค่าเสียโอกาสและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น และเนื่องจากหลักทรัพย์แต่ละตัวให้ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์จะได้รับนั้นประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ

1. ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลจากหลักทรัพย์ระหว่างเวลาที่ถือหลักทรัพย์นั้นไว้
2. ผลแตกต่างระหว่างราคาซื้อและขายหลักทรัพย์ ถ้าราคาขายหลักทรัพย์สูงกว่าราคาที่ซื้อเรียกว่า กำไร ส่วนทุน (Capital Gain) แต่ถ้าราคาขายออกไปต่ำกว่าราคาที่ซื้อมาก็เรียกว่าขาดทุน ส่วนทุน (Capital Loss) ซึ่งจะทำให้ผลตอบแทนสุทธิลดลง

เมื่อคัดเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาจัดสรรเงินทุนที่ผู้ลงทุนมีอยู่ว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละตัวมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถจัดสรรได้หลายรูปแบบ แต่ละแบบจะมีผลทำให้กลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่แตกต่างกันทั้งในแง่ผลตอบแทนและความเสี่ยง ดังนั้น ผู้ลงทุนก็จะต้องวิเคราะห์กลุ่มหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มว่ามีผลตอบแทนและความเสี่ยงเป็นอย่างไร

หลังจากวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มแล้ว ผู้ลงทุนก็ต้องตัดสินใจเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ได้ผลตอบแทน และความเสี่ยงสอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุน

เมื่อได้ตัดสินใจเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนได้แล้ว ผู้ลงทุนก็จะดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่ได้คัดเลือกไว้ และจะต้องคอยติดตามประเมินผลและปรับปรุงกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนอยู่เสมอ เพื่อให้การลงทุนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของผู้ลงทุน

บริษัทหลักทรัพย์ในภาคตะวันออกเจียงเหนือได้เปิดให้นักลงทุนเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อ 10 กว่าปีที่ผ่านมานี้ และในสภาวะปัจจุบันการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ โดยผ่าน

บริษัทหลักทรัพย์ได้ขยายตัวกว้างขวางออกไปอย่างรวดเร็วดังจะเห็นได้ว่ามีห้องค้าหลักทรัพย์เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมากมาย เช่น จังหวัดขอนแก่น 6 แห่ง นครราชสีมา 16 แห่ง อุบลราชธานี 9 แห่ง อุบลราชธานี 1 แห่ง สุรินทร์ 1 แห่ง เป็นต้น บริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ นอกเหนือจากการเป็นแหล่งกลางในการซื้อขายหลักทรัพย์แล้วกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่สำคัญก็คือ การให้บริการแก่ลูกค้าหรือนักลงทุนที่เข้ามาในห้องค้าหลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการด้านสถานที่ พนักงานและการบริการรวมทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่นักลงทุนปรารถนาจะได้รับ เพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุนรวมทั้งการตัดสินใจในการซื้อ-ขายหลักทรัพย์แต่ละครั้งในสภาพการณ์เช่นนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาสภาพการลงทุนของพนักงานลงทุน และการให้บริการในบริษัทหลักทรัพย์โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาบริการของห้องค้า ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของนักลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกทั้งในเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดเคยดำเนินการวิจัยไว้ ผู้วิจัยซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหลักทรัพย์จึงได้ศึกษาเรื่องนี้เพราะเชื่อว่า ผลของการวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักลงทุนและการพัฒนาบริษัทหลักทรัพย์เป็นอย่างมาก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ

- 1) เพื่อศึกษาสภาพการลงทุนของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อการให้บริการของบริษัทหลักทรัพย์ใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งหมายที่จะทำการศึกษาข้อมูลจากนักลงทุนที่เป็นสมาชิกกับบริษัทเงินทุน และหลักทรัพย์ที่มีห้องค้าหลักทรัพย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ จังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น สุรินทร์ อุบลราชธานี และอุบลราชธานี

1.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

- 1) ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2) บริษัทหลักทรัพย์ หมายถึง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ (บงล.) และบริษัทหลักทรัพย์ (บล.) ซึ่งได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการซื้อขายหลักทรัพย์แทนผู้ลงทุน (Broker)
- 3) หลักทรัพย์ หมายถึง หลักทรัพย์ที่จดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ ให้ทำการซื้อขายได้
- 4) ห้องค้าหลักทรัพย์ หมายถึง สถานที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 5) การลงทุน หมายถึง การซื้อขายหลักทรัพย์ของกิจการที่กำหนดในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งนักลงทุนเป็นผู้ดำเนินการลงทุนเพื่อมุ่งหวังผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น
- 6) นักลงทุน หมายถึง สมาชิกของบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์เฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 7) การบริการ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดให้กับนักลงทุน เพื่อเป็นการสนับสนุนการลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ (1) ด้านสถานที่ (2) ด้านพนักงานและการบริการ และ (3) ด้านข้อมูลข่าวสาร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหรือพัฒนาบริษัทหลักทรัพย์ให้เกิดประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน
- 2) ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาจัดหาสิ่งสนับสนุนทั้งทางด้านบุคลากร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่นักลงทุน
- 3) เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการกำหนดนโยบายของบริษัทที่มีแก่นักลงทุนและนโยบายการพัฒนาบุคลากรของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เพื่อรองรับความต้องการของนักลงทุนและขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นได้หมดไป